

PEYGAMBERİMİZİN ÇOCUK DOSTLARI

Bismillâhirrahmânirrahîm. Alemlerin Rabbi olan ALLAH'a hamd ederiz. Salât ve selâm da Sevgili Peygamberimize, ailesine ve ashabına olsun...

Gül Kokulu Peygamber

Bir gün Hazreti Câbir, Sevgili Peygamberimizle birlikte öğlen namazını kılmış. Namazlardan sonra da Peygamberimizin peşine takılmış. Bu sırada karşılarna çocuklar çıkmış. Sevgili Peygamberimiz onların her birinin yanağını ayrı ayrı okşamış. Sıra Hazreti Câbir'e gelince onun da yanağını okşamış.

Hazreti Câbir şöyle devam ediyor:

"O zaman Peygamberimizin mübarek ellerinde öylesine güzel bir koku hissettim ki... Sanki elini güzel koku sepetinden henüz çıkarmış gibiydi."

Sevgili Peygamberimiz ve Atındaki Çocuklar

Sahabe Çocuklardan biri olan Hazreti Cafer'in oğlu Hazreti Abdullah'ı dinleyelim:

"Peygamberimiz herhangi bir seferden dönünce, bizler onu şehrin dışında karşıladık. Yanımda ya Hazreti Hasan ya da Hazreti Hüseyin olurdu. O da birimizi önüne, birimizi de arkasına alarak Medine'ye kadar getirirdi. Bazen Peygamberimiz, atına üç çocuğu birden alırdı.

Bir defasında keşke beni ve arkadaşlarımı bir görseydiniz! Biz beraberce oynuyorduk. Derken, Peygamberimiz yanımıza uğradı ve "Bana şunu kaldırın" diyerek beni önüne aldı. Sonra da Kusam adlı arkadaşımı işaret ederek "Şunu kaldırın" dedi, onu da arkasına aldı, sonra da bize dua etti."

Sevgili Peygamberimiz ve Küçük Yetim Kız

Aydınlık şehir, nurlu belde Medine'de bir bayram sabahı...

"Rahmet Peygamberi" tebrik için evleri dolaşıyormuş...

Ümmetinin sevincini paylaşan Peygamberimizin gözüne birden

uzak bir köşede boynunu bükmüş bir kız çocuğu takılmış...

Elbisesi yamalı, ayakkabısı yırtılmış... Yanına yaklaştığında, avuçlarıyla yüzünü kapatıp ağladığını görmüş... Peygamberimiz

onu bu halde görünce hemen yanına gidip, tatlı ve şefkatli sesiyle sormuş:

"Yavrucuğum! Bu bayram gününde niçin ağlıyorsun?"

Çocuk içini çekmiş... Başını kaldırmadan ve soruyu soranın kim olduğuna bakmadan konuşmaya başlamış: "Babamı hatırladım, bu yüzden ağlıyorum... Geçen bayram bizimleydi, şimdiyse yok artık...

Son savaşta Peygamberimizle birlikte gitti. Onunla yan yana dövüştü ve sonunda şehit oldu.

İnsan böyle yetim kalınca elbette ağlar..."

Bunları duyan Sevgili Peygamberimizin yüreği sızlamış. Küçük kızın başını okşayarak şöyle demiş:

"Sil gözünün yaşını yavrucuğum. Kaldır başını, bak sana ne diyeceğim..."

İster misin, senin baban ben olayım? Fatıma, ablan, Ayşe de annen olsun... Bu teklifime ne dersin?..."

Bu sözleri duyunca çocuk şaşırıp kalmış... Demek ki dert yandığı, içini döktüğü kişi Sevgili

Peygamberimizmiş... Sadece evet demek için başını hafifçe sallayabilmiş...

Küçük Umeyr ve Serçesi

Hazreti Enes'i dinliyoruz : "Yine bir gün arkadaşlarımla birlikte oynarken, Sevgili Peygamberimiz beni çağırma için yanıma kadar geldi ve bizlere: "Allah'ın selâmı üzerinize olsun çocuklar" dedi. Bize değer vererek büyükler gibi selamlaması bizi çok sevindirmiş ve çok hoşumuza gitmişti. İşte böyle... Peygamberimiz zaman zaman çocukların arasına karışır, hal hatır sorardı. Hatta bazen bizlere takılır, şakalaşır. Bir gün Hazreti Peygamberimiz bize geldi. Bu sırada Umeyr adındaki küçük kardeşim minik serçesiyle oynamaktaydı. Sevgili Peygamberimiz ona :

- Ey Ebu Umeyr, serçenle aran nasıl bakayım? diyerek takıldı. Kendisine "Ebu Umeyr" diye hitap edilmesi kardeşimin o derece hoşuna gitti ki anlatamam... Sevgili Peygamberimizde, kardeşimin bu ifade tarzından çok hoşlandığını hissetti. Öyle ki, bize her gelişinde ona bu şekilde hitap eder ve kardeşimle şakalaşır..."

Mutlu Çocuk Enes

Peygamber Efendimizle ilk tanışmalarını şöyle anlatıyor. Hazreti Enes : "Peygamberimiz Medine'ye hicret ettiğinde, ben on yaşındaydım. Annem elimden tutarak beni Peygamberimizin yanına götürdü ve :

- Ey Allah'ın Resulü, herkes size bir hediyede bulundu. Benim ise size hediye edebileceğim bir şeyim yok. Ancak bu benim oğlum Enes!... Lütfen teklifimi kabul buyurunuz da, oğlum istediğiniz zaman size hizmette bulunsun, dedi.

Sevgili Peygamberimiz de annemin bu isteğini kabul etti..."

Böylece Hazreti Enes, küçük yaşta Peygamberimizle tanışma şerefine ulaşan şanslı çocuklardan biri olmuş... O yüce insana hizmet etmek, Ona yakın olmak ne büyük mutluluk!...

Bakın neler anlatıyor Hazreti Enes :

"Peygamberimize on yıl hizmet ettim. Aslında yaptığım işler pek yerli yerinde olmuyordu. Ama buna rağmen Peygamberimiz, bir defacık bile olsa bana vurmadı ve surat asmadı. Beni azarlamadı ve ayıplamadı. Hatta "öf" bile demedi. Beni korudu. Çünkü O, çocuklara karşı insanların en şefkatlisiydi. Oyuna daldığım için gideceğim yere gecikmiş, bu yüzden eve de geç kalmıştım. Akşam eve vardığımda annem: "Niçin geç, kaldın?" diye sordu. Ben de : "Peygamberimiz beni bir iş için bir yere yolladı, ama bunu kimseye söyleyemem," dedim. Bunun üzerine annem: "Aferin oğlum, sakın Peygamberimizin sırrını kimselere söyleme," diye tembihledi.

Müslüman Olan Yahudi Çocuk

Sevgili Peygamberimiz, Müslüman olsun-olmasın, bütün çocuklara ilgi gösterirmiş. Bakın, Hazreti Enes ne anlatıyor : "Peygamberimize bazı zamanlarda hizmette bulunan bir Yahudi çocuk hastalandı, birlikte, geçmiş olsun dileğinde bulunmak için onu ziyarete gittik.

Peygamberimiz çocuğun başucunda oturdu ve ona Müslüman olmasını tavsiye etti. Çocuk yanı başındaki babasının yüzüne bakınca, babası : "Peygamber'e itaat et" dedi. Çocuk da hemen Müslüman oldu. Evden büyük bir sevinçle ayrılan Peygamberimizin dilinden şu dualar dökülüyordu: "Benim vasıtam ile bir kişiyi cehennemden kurtaran Ey Rabbim! Sana hamd ü senâlar olsun..." Evet Sevgili çocuklar... İşte Peygamber Efendimiz böyleydi... Bir kişinin Allah'a iman ederek kurtuluşa ermesi, Onu son derece sevindirir, mutlu ederdi...

Genç Komutan Üsâme

Sevgili çocuklar, "Mutluluk Çağı"nın, mutlu çocuklarından biri de, Sevgili Peygamberimizin evlat edindiği Zeyd'in, Üsâme isimli oğluymuş.

Hazreti Üsâme de, Peygamber Efendimize yakın olma şerefine ulaşan şanslı ve mutlu çocuklardan biriymiş. Hasan ile aralarında yaş farkı olmasına rağmen, beraberce oynarlar, Peygamberimiz tarafından beraberce sevilirlermiş. Üsâme, Peygamber Efendimizin, onlara karşı sevgi dolu davranışını şöyle anlatıyor:

"Peygamberimiz beni bir dizine, torunu Hasan'ı da diğer dizine oturtur, sonra bizi bağrına basarak kucakladı. Bizi öptükten sonra şöyle dua ederdi: "Rabbim! Ben bunları çok seviyorum. Bunlara karşı çok merhametliyim. Sen de onlara merhamet eyle..."

Üsâme için Peygamber Efendimiz, "Üsâme en sevdiğim insandır" iltifatında bulunmuş. Bundan dolayı Ashâb-ı Kirâm, ona "Peygamberin sevdiği" anlamına gelen "Mahbûb-i Resûl" diye hitap ederlermiş...

Peygamberimizin Üsâme'ye bir tavsiyesi var ki, bu oldukça önemli, Sevgili çocuklar...

Bakın ne buyuruyor Sevgili Peygamberimiz: "Üsâme! Senin sorumluluğunda olan hayvanlar konusunda aman dikkatli ol! Yoksa kıyamet günü onlar tarafından Allah'a şikayet edilirsin."

Hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin'in Kayboluşu

"Mutluluk Çağı"nın güzel günlerinden bir gün, Hasan ile Hüseyin'in kayboldukları haberi ulaşmış Peygamberimize... Yanındakilere, "Kalkın yavrularımı arayalım" demiş.

Berberce torunlarını aramaya başlamışlar. Sonunda, bir dağın eteğinde, iki kardeşi bir birine sarılmış olarak bulmuşlar. Karşılarında ise ağzını açmış korkunç bir yılan duruyormuş... Peygamberimiz hemen onları kucaklayarak omzuna almış ve eve getirmiş... Kim bilir, Hasan ve Hüseyin ne çok korkmuşlardır değil mi çocuklar?...

O halde bizler de böyle korkulu olaylarla karşılaşmak istemiyorsak, nerelere gidip nerelere gitmemek gerektiği konusunda büyüklerimizin sözlerini dinlemeliyiz.

Peygamberimiz ve Çocuklara İkramları

Peygamber Efendimiz, yanındakilere sık sık şu öğütte bulunurmuş: "Çocuklarınıza iyilikte bulunun, onlara hediye verin ve onları güzel bir şekilde terbiye edin."

Kendisi de bütün çocuklara karşı son derece cömert davranır, onlara çeşitli hediyeler verirmiş. Rübeyyi isimli bir kız çocuğuna ise Bahreyn Kralı'nın gönderdiği hediyelerden bir avuç dolusu alıp; "Yavrucuğum, şunlarda senin olsun" diyerek hediye etmiş...

Saib isimli diğer bir çocuğun anlattığına göre, Peygamberimizi birkaç arkadaşıyla birlikte ziyarete gitmişler... Bu sırada Peygamberimiz hurma yiyormuş. Onları görünce, her birine bir avuç hurma vererek başlarını okşamış, çocuklarda bundan çok memnun olmuşlar...

Zaman zaman sahabiler, çocuklarını Peygamber Efendimize getirerek onlar için dua etmesini arzu ederlermiş. Sevgili Peygamberimiz de onların bu isteklerini yerine getirirmiş. Ayrıca, o günün küçükleri, geleceğince büyükleri olacak çocuklar için hayır dualarda bulunurmuş.

Ne mutlu Hazreti Peygamberin sevgisiyle dolu bir kalbe sahip olanlara.